

[Elisabeth Bruun Olesen]

Arbejdsmarkedsmyndighederne skal nu gøre en stærkere indsats, står der også i cirkulæret. Vi tror ikke på, at det er nok. Helt ærligt, så tror vi ikke på, at pæne opfordringer hjælper. De har ikke hjulpet i de 10 år, der er gået, og der er faktisk flere arbejdsformidlingskontorer, som i den undersøgelse, som arbejdsdirektoratet har foretaget på foranledning af udvalget om de handicappede og arbejdsmarkedet, har peget på, at der skal gives et påbud til offentlige myndigheder om, at de skal indberette en ledig stilling. Vi giver disse AF-kontorer ret. Vi mener, at et påbud er uundgåeligt, hvis den tilsigtede effekt skal opnås. Vi mener faktisk, det er af hensyn til de handicappede. Det er ikke sådan noget med vi alene vide, hvad de handicappede har godt af. Svend Jensen-udvalget – ikke arbejdsmarkedets parter, som der blev sagt, men Svend Jensen-udvalget, hvori arbejdsmarkedets parter også deltog sammen med forskellige invalideorganisationer – har ment, at det ikke var den rigtige vej at gå frem. Man ved også godt, hvordan sådan et udvalg fungerer, og vi har i alle tilfælde fra mange handicappede hørt, at de syntes, at et påbud kunne være en god ting, sådan at deres adgang til at få arbejde blev lettet.

Faktisk er der sket det, efter at beslutningsforslaget er skrevet, at jeg er blevet endnu mere pessimistisk. De henvendelser, vi har fået fra handicappede, viser desværre, må jeg sige, at offentlige myndigheder gør alt for at undgå at ansætte folk. I stillingsbeskrivelserne skriver de f.eks.: »Ingeniør søges til arbejde af den og den art. Det er stillesiddende«. Når en handicappet ingeniør så søger jobbet, indeholder jobbet lige pludselig en masse tilsyn uden for kontoret. Det sagde man ikke på det tidspunkt, da man foretog annonceringen.

Vi har fået mange andre henvendelser af den art, som viser, at man laver de mest utrolige krumspring for ikke at overholde loven. Jeg ved ikke, om man i arbejdsmarkedsudvalget måske kan bringe konkrete sager frem, men hvordan man fra direktoratets eller arbejdsministerens side vil prøve at komme de krumspring til livs, ved jeg ikke. Det er i alle tilfælde vigtigt at få det undersøgt, for det kan ikke være meningen, at man ikke engang vil overholde det, der står i loven i dag, når man har fået oplysning om, at der findes en stilling.

Jeg håber, at der under udvalgsarbejdet vil vise sig et flertal for, at vores forslag kan gå igennem i noget, der ligner den udformning, som det har nu, selvfølgelig suppleret med afhjælpning af eventuelle mangler, der måtte være i det, og selvfølgelig suppleret med de undersøgelser, som er nødvendige. Men vi mener, at der skal handles.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Vi mener også, at der skal handles, og der er rent faktisk handlet på begge områder, i det ene tilfælde ved, at der er udsendt nye retningslinjer den 12. marts i år, i det andet tilfælde ved, at der er udsendt nye retningslinjer i forbindelse med årsskiftet. I begge tilfælde er der altså rent faktisk handlet. Vi kan så være uenige om, hvorvidt det er det rigtige, der er gjort, men man kan i hvert fald ikke være uenig om, at der er handlet, og det synes jeg vi lige skal prøve at slå fast.

I forbindelse med B 109 om handicappedes fortrinsadgang til ledige stillinger i det offentlige lægger vi vægt på, at det nye cirkulære strammer op på reglerne, og vi lægger vægt på, at det er meningen, at det skal efterleves; derfor synes jeg, det vil være udmærket, om man tager fat på konkrete eksempler og efterprøver de konkrete eksempler, sådan at vi kan bruge dem til at sikre, at hensigten bliver efterlevet. Det bidrager jeg gerne til, i det omfang det er ønsket.

Jeg vil godt lige til hr. Estrup sige om det med organisationerne, at det, der jo var et sammenfald af her, var, at dels landsarbejdsnævnet, hvori de faglige organisationer sidder, dels Svend Jensen-udvalget har set på samme problemstilling, og det, jeg i hvert fald lægger vægt på, er, at begge disse organer – plus nogle andre, der er blevet hørt, men som jeg ikke engang nævnte – samstemmende siger, at man ikke mener, det er hensigtsmæssigt.

Særlig lægger jeg vægt på, at Svend Jensen-udvalget, der netop har det specielle formål at se på de handicappedes placering, sagde, at man ikke kunne gå ind for at anvende tvangsmidler, og at man fandt i udvalget, at det stemte dårligt med dansk tradition. Udvalget indstillede derfor, at man på anden vis forsøgte at effektivisere reglerne. Når dette udvalg, som har denne specielle problemkreds til behandling, har den hold-